

Spørgsmålet er så, om denne ensidige erklæring vil blive fulgt ved EF-Domstolen, hvis den pågældende vil gå videre med sagen. Kommissionens juridiske tjeneste mener, at det vil Domstolen formentlig ikke; den pågældende vil formentlig få medhold. Justitsministeriet har en helt anden holdning, og det bliver muligvis aldrig nogen sinde afklaret, hvem det er, der har ret, for det er rimelig dyrt at anlægge sag ved EF-Domstolen.

Der findes ikke ord til at beskrive dette uacceptable forhold, og SF støtter naturligvis Enhedslistens forslag. Men vi vil som nævnt arbejde for en ændring af Rådets forretningsorden, artikel 9, om protokollerne.

Den vedtagelse af adfærdskodeksen, som udenrigsministeren er så stolt af, er ikke nok. Det har vi tidligere betroet udenrigsministeren. Der skal mere til.

Gunhild Husum (RV):

Da mit partis ordfører desværre stadig væk ikke kan være til stede, skal jeg på Det Radikale Venstres vegne anføre:

Der har været en del kritik af den udbredte praksis med EU-landes erklæringer til Ministerrådets mødeprotokoller, der indeholder forbehold, undtagelser og særlige fortolkninger af direktiver og andre EU-beslutninger, en praksis, som bliver uholdbar, hvis disse erklæringer ikke offentliggøres – og det var faktisk temmelig ofte tilfældet – for hvad har så borgerne, erhvervslivet og alle andre at holde sig til, når de skal finde ud af, hvilke regler de er bundet af?

Som udenrigsministeren allerede har forklaret, har Danmark sammen med andre EU-lande fået ryddet op, så den slags erklæringer nu offentliggøres, medmindre der er et flertal i Ministerrådet, der ligefrem accepterer hemmeligheden.

Det Radikale Venstre mener derfor, at det problem, Enhedslistens forslag peger på, bedst finder sin løsning ved den model, udenrigsministeren her har udlagt.

Annette Just (FP):

Efter at have siddet og lyttet til den indimellem ret morsomme debat, vi nu har haft om det her beslutningsforslag, vil jeg gerne tillade mig at sige, at Fremskridtspartiet er enig i ordlyden, når vi taler om, hvad der reelt står. Der står:

»Folketinget opfordrer regeringen til at offentliggøre alle erklæringer, noter eller protokollater, som er vedtagne i EU's Ministerråd, og

som ændrer, bøjer eller fortolker vedtagne EU-retsakter.«

Det morsomme er, at jeg ikke har hørt en eneste tale imod den del af det. Men overskriften – og det må Enhedslisten så meget undskylde – kan jeg godt forstå at der er noget galt med. Der står: om offentliggørelse af hemmelige rådsprotokoller. I det øjeblik man offentliggør en hemmelig ting, er den jo ikke hemmelig mere; det kan vi måske nok blive enige om. Jeg tror, at vi i virkeligheden alle sammen er enige om, at der er noget rivende galt i, at man kan have nogle aftaler, som aldrig nogen sinde bliver offentliggjort, og som alle skal rette sig efter. Hvordan i alverdens riger og lande skal nogen mennesker overhovedet vide det, når de ikke er offentliggjort?

Alt det er vi enige om, og derfor beder jeg om, at Enhedslisten stiller sig velvillig med hensyn til, at vi under udvalgsarbejdet får lavet ændring i overskriften, for jeg kan da godt forstå, at regeringen er nødt til at sige: No way! – hvis jeg må bruge fremmedord – det lader sig ikke gøre! For hvis det er en hemmelig rådsprotokol, kan regeringen anstændigvis ikke gå hen og offentliggøre den, men vi kan godt træffe en beslutning om, at regeringen ikke blot skal arbejde for, men sikre, at der ikke må være noter eller protokollater, der er med til at ændre, bøje eller fortolke vedtagne EU-retsakter. Det tror jeg ikke at der er en eneste i regeringen der vil have en disse imod.

Jeg tror faktisk, at vi er inde på et af de meget, meget væsentlige emner og områder, som vi alle sammen er enige om, for hvis det her skal fungere – og nu er vi en del af EU, og så skal det fungere – er vi også nødt til at have nogle regler, som vi alle sammen kan leve med. Og vi kan ikke leve med, at vi har hemmelighed på alle mulige og umulige områder og smårettelser, som ingen får noget at vide om.

Mit forslag er derfor, at der skal en deklassificering til af hele det her hemmelighedskræmmeri, sådan at der ikke er tale om hemmelige rådsprotokoller.

Hvis der overhovedet er noget, der skal være fortroligt og tilbageholdes, skal det være under forhandlinger med fremmede magter og lign. Der kan Fremskridtspartiet godt se det fornuftige og seriøse i, at man ikke, mens tingene står på og under forhandlinger, skal gå ud og offentliggøre det. Men hvis der er tale om retsakter, hvis der er tale om, om jeg så må sige EU-lovgivning, skal det jo være sådan, at vi alle sammen kan følge med.